

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE FREMTIDENS SKOLER

Jeg oplever, at planerne med Fremtidens Skole grundlæggende peger i en fornuftig retning: robuste skoler, stærke fællesskaber, bedre fysiske rammer og bedre sammenhæng i børns skoleliv. Men hvis vi virkelig skal lykkes, mangler der efter min mening stadig nogle vigtige perspektiver, særligt dem, der handler om hverdagen for børn, familier og medarbejdere.

Jeg hedder Anna Oline og bor i Revn med min kæreste og vores to børn. Det er mit barndomshjem, og jeg er flyttet tilbage efter 10 år væk under uddannelse og på rejser. Jeg har selv gået på Mølleskolen til og med 6. klasse og derefter Norddjurs Friskole, hvor jeg tilbragte min sidste skoletid inden efterskole. Jeg var glad for at gå på friskolen. Retrospektivt kan jeg også se, at Mølleskolen var en velfungerende folkeskole, men jeg var bare i en uheldig klasse. Det jeg har svært ved at forholde mig til i dag er, at Norddjurs Friskole efter min oplevelse har ændret sig markant, og derfor har jeg ikke længere lyst til at placere mine egne børn dér. Min kæreste og jeg mener også, at det er vigtigt at bakke op om folkeskolen. Vigtigst af alt ønsker vi, at vores børn får en skoletid præget af diversitet, tryghed og fællesskab, og hvor demokrati og dannelse er byggestenene. Og naturligvis, at de får lov til at være børn så længe som muligt.

Når jeg læser anbefalingerne, lægger jeg især mærke til vægten på struktur, ledelse, organisering og bygninger. Alt det er vigtigt. Men jeg savner en tydeligere vægtning af, hvad der i praksis skaber læring og trivsel: relationer, motivation og undervisningsformer, der passer til forskellige børn. For mig er trivsel og fællesskab ikke en sidegevinst, men motoren for læring. Børn lærer bedre, når de føler sig trygge og oplever at høre til. Og fællesskab opstår ikke kun gennem planer—det skabes gennem konkrete aktiviteter og voksne relationer. Derfor bør skolerne i højere grad indtænke fællesskabsbærende elementer som musik- og kulturfællesskaber, temauger, ture og overnatninger, projekter på tværs af klasser og alder samt aktiviteter, hvor elever mødes på tværs af faglige niveauer. Det kræver tid, fordi relationer ikke kan produceres på samme måde som et skema.

I min optik bør der være mere fokus på demokrati og medbestemmelse i hverdagen. Elever bør opleve skolen som et sted, de er med til at skabe, og hvor de har reel indflydelse. Når børn får ansvar og medbestemmelse, styrkes trivsel, motivation og fællesskab. Det gælder også medarbejdere og forældre, som bør have større reel mulighed for at præge den lokale skole, og hvor demokrati lever som praksis—ikke kun som et tema. Det kan fx understøttes gennem elevråd og tydelige lokale kanaler ind i beslutninger.

Som et konkret eksempel blev jeg chokeret, da jeg besøgte Toubro i vinter, mens jeg overvejede, om mine børn skulle gå der. Jeg hørte, at der ikke var tilknyttet en leder på selve skolen. Det var nyt for mig, og jeg ser det som et problem i forhold til både elever og ansatte. Jeg støtter derfor virkelig ambitionen om daglig faglig ledelse på hver matrikel, og jeg mener også, at ledelse bør ligge så tæt på den enkelte skole som muligt, så beslutninger tages nær hverdagen og kan omsættes til lokale initiativer og lokale profiler. I den forbindelse bør skolebestyrelsernes rolle styrkes, så lokal indflydelse bliver reel—fx gennem lokale bestyrelser eller forældreråd, der reelt kan påvirke forhold, der vedrører den enkelte skole.

Jeg må også sige, at den usikkerhed, der kan ligge i et områdes fortælling, betyder noget for, om skoler bliver attraktive. I den tid, vi har boet her, har jeg hørt, at Toubro har været lukningstruet,

og det gør ikke skolen til et trygt eller naturligt valg for os. Når jeg besøger hjemmesiden, oplever jeg den som intetsigende og meget "grå". Derfor mener jeg, at kommunen i samspil med bestyrelserne bør arbejde målrettet med at genopbygge tillid og rebrande skolernes profiler, så nytilflyttere kan få lyst til at vælge dem. Det er i sidste ende dét, vi som familie baserer vores skolevalg på: ikke planer i dokumenter, men om skolerne virker som steder med liv, fællesskab og fremtid.

I skrivende stund har jeg ikke lyst til at placere mine børn i de nærliggende kommunale skoler eller friskoler. Jeg overvejer endda at hjemmeskole, hvilket jeg synes er ærgerligt både for mine børns udvikling og for skolernes fremtid. Men jeg føler mig endnu ikke tryk ved at overlade dem til de tilbud, der findes i dag. Mit håb er derfor, at Fremtidens Skole kan blive skoler, som familier aktivt vælger til: skoler med stærke fællesskaber, skoler med plads til forskellige børn, skoler med lokale profiler og skoler, der gør Norddjurs endnu mere attraktivt for børnefamilier, som jeg selv.

Bedste hilsner,
Anna Oline Frieboe Laumark